



Scenariusz zajęć w klasie/grupie: 3 latki

Prowadząca/cy: Aneta Mleko

Termin: 18-12-2021

Miejsce: Polska Szkoła Schiedam

I.

1. Blok tematyczny: *Zabawy integracyjne i zabawy rozwijające współpracę*

2. Temat dnia: *Poznajemy się przez zabawę*

3. Cele zajęć:

- ogólny

- stworzenie milej, przyjaznej atmosfery w grupie - poznanie imion rówieśników

- lepsze poznanie członków grupy

- kształtowanie przynależności do grupy

- nauka współpracy w grupie

- budowa przyjaznych relacji

- tworzenie poczucia bezpieczeństwa

- rozwijanie wyobraźni i spostrzegawczości

- operacyjne

- aktywnie uczestniczyć we wspólnych zabawach

- poznać imiona innych dzieci z grupy

*- wyrazić emocje niewerbalnie za pomocą np. mowy ciała i mimicznego wyrazu twarzy -
dobrze słuchać i powtarzać poprawnie wyrazy*

- zauważać różnice oraz podobieństwa



4. Metody:

- *słowna*
- *oglądowa*
- *aktywizująca*
- *czynna*

5. Formy pracy:

- *grupowa*
- *indywidualna*

6. Środki dydaktyczne:

- *kolorowe naklejki*
- *głośnik*
- *papierowe ilustracje*

II.

Przebieg zajęć

1. „Powitanie”

Dzieci siedzą w kręgu, nauczyciel wypowiada słowa: Witam dzieci które:

- lubią kolor żółty
- mają pieska
- lubią lody... itp.

2. Zabawa „Iskierka”

Grupa stoi w kole i podaje. Nauczycielka mówi: „Iskierkę przyjaźni puszczam w krąg, niech zaraz powróci do moich rąk”. Nauczyciel ściska delikatnie dłoń dziecka, przekazując iskierkę dalej i tak do momentu kiedy iskierka powróci do nauczyciela.

3. Zabawa „Start rakiety”

Zaczynamy od tego, że dzieci:

- uderzają płaskimi dłońmi o dywan – najpierw cicho, później coraz głośniej - tupią nogami, zaczynają cicho i powoli, a potem coraz głośniej i szybciej
- cicho naśladują brzęczenie owadów, przechodząc do coraz głośniejszego
- dzieci wstają z miejsca, dają ręce do góry i krzyczą: Rakieta wystartowała! Zabawę tą można powtórzyć.



4. Zabawa „Raz i dwa, raz i dwa, każdy robi to, co ja!”

Zabawa integracyjna powinna dawać szansę każdemu poczuć się zauważonym. Dzieci siedzą w kole, a ochotnik na środku. Wszyscy klaszczą rytmicznie na przemian w dłonie i kolana, mówiąc: „Raz i dwa, raz i dwa”, osoba siedząca na środku dokańcza: „Każdy robi to co ja” i pokazuje dowolny ruch lub gest, który inni naśladowują. Następnie wybiera swojego następcę.

5. Zabawa „Podobieństwa”

Dwie, losowo wybrane osoby stają na środku koła. Zadaniem grupy jest znaleźć jak najwięcej podobieństwa. Na przykład : „Mają blond włosy” , „ Są dziewczynkami”, „Mają bluzki z krótkim rękawem”, itp.

6. Zabawa „Wybrany obrazek”

Nauczyciel rozkłada na dywanie przeróżne przygotowane ilustracje. Najlepiej ilustracje konkretnych rzeczy: zwierząt, zabawek, miejsc, itp. Zadaniem dzieci jest obejrzeć obrazki i wybrać jeden z nich, który lubi, pasuje do niego, kojarzy mu się z czymś fajnym. Kiedy dzieci wybiorą obrazki kładą je przed sobą. Dziecko mówi teraz samo o sobie: np.

- Jestem Ola i mam w domu kota (Ola wybrała ilustrację przedstawiającą kota) - Jestem Adaś i lubię budować z klocków, itd.

Następnie na hasło nauczyciela dzieci zamieniają się miejscami, zostawiając obrazki na dywanie, tam gdzie leżały. Siadają w nowym miejscu, przed nową ilustracją i starają się przypomnieć do kogo należał obrazek i co dana osoba powiedziała na jego temat. Np. „ To obrazek Oli, która ma w domu kota”- po wypowiedzi, dziecko oddaje obrazek „właścicielowi” i to on otrzymuje teraz prawo głosu.

7. Zabawa “ Zgadnij, co to“

Nauczyciel daje dzieciom zagadki. Ich zadaniem jest odgadnąć co to za zwierze, co to za rzecz (np. Lubi sobie stać na łące, gdzie może zajadać się zieloną trawką, daje mleko, jest w białe z czarnymi plamami- co to za zwierze?).

8. Zabawa „Głuchy telefon”

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy. Wygrywa ta, której członkowie szybciej i jak najdokładniej powtórzą wyraz/zdanie wymówione przez nauczyciela.

9. Zabawa „A może na ryby?”

Zaczynamy od tego, że dwoje dzieci „tworzy sieć”, w którą musi złapać biegające wokół „ryby”- inne dzieci. Pierwsza dwójka tworząca sieć łapie się za dłonie i stara się złapać jakieś inne dziecko. Nie wolno się przy tym rozdzielić. Każde kolejne złapane dziecko tworzy nowe oko sieci (kolejne dzieci łapią się za ręce). Tak sieć będzie się powiększać do czasu schwymania ostatniej „rybki”.